

LAAT HET KADASTER MAAR OPDRAVEN!

Vrolijk spel in drie bedrijven

door

PETER DAMEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LAAT HET KADASTER MAAR OPDRAVEN!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER DAMEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

FONS: kastelein.

KEE: zijn vrouw.

NET: dochter van Fons en Kee.

JOSKE: oudere man. Stamgast van het café.

SEBASTIAAN (BAS): eigenaar van de winkel. Zeker type.

TEUN: zoon van Sebastiaan en gedoodverfde opvolger.

MARIE: struise vrouw. Klant van Sebastiaan, heeft een oogje op hem.

DIENTJE: dochter van Marie. Stottert, onzeker type. Intelligent type.

LOUISE: medewerkster bij het kadaster. Zeer vooruitstrevende vrouw.

PASTOOR DE JONG: wordt heen en weer getrokken door beide partijen. Bourgondisch type.

FIGURATIE: komt als klant voor winkel, of als klant café.

Men kan sommige rollen in het plaatselijk dialect spelen. Te denken valt aan de rol van Joske, Fons, Kee, Marie, Dientje. Ook is het mogelijk om onderling dialect te spreken en tegen de "betere klasse" zo goed mogelijk abn gelardeerd met dialect.

DECOR:

Het stuk speelt in jaren dertig. Aankleding van decor, kleding wordt daarop aan gepast. Stelt een pleintje van een dorp voor. Links is het café "Kerkzicht", daartussen een braakliggend terrein, dan de winkel. Rechts is de pastorie. Zeker staat er nog een bank en is er eventueel wat bebossing. Tussen de winkel en de pastorie is een weg. Men moet daar wel op en af kunnen.

EERSTE BEDRIJF

(als het doek op gaat is het morgen. De kerkklok slaat 8 keer)

SEBASTIAAN *(op, zeker gekleed, deur winkel, kijkt naar lucht knikt):* Beloofd weer een mooie dag te worden. Zo'n mooie zomerse dag is goed voor de klandizie. We zullen eens gaan beginnen. De eerste klanten zullen wel zo komen. *(binnen, op met uithangbord met reclame, neerhangen, op afstandje bekijken)* Ziet er weer mooi. Trekt ook weer klantjes en is dus weer goed voor de.... *(gebaar geld)* Nou moet Teun nog even de stoep vegen en we zijn er klaar voor. *(naar binnen roepen)* Teun, Teun. Veeg even de stoep, wil je? *(wandelt op pleintje)*

TEUN *(vanachter toneel):* Alweer? Maar vader, ik heb gisteren de stoep nog geveegd.

SEBASTIAAN *(boos):* Kom vegen, Teun. Doe wat ik zeg.

TEUN *(op, met veger, hemd uit broek):* Vader, we hoeven toch niet iedere morgen de stoep te vegen? Dat doet niemand.

SEBASTIAAN: Wat een ander doet daar heb ik niets mee te maken. Wij vegen iedere dag de stoep. Veegde iedereen zijn stoep maar eens iedere dag. Moet je eens kijken wat voor rotzooi bij de burens ligt.

TEUN *(kijkt, kijkt nogmaals, loopt bij burens, zoekend rondkijken):* Zie niets liggen. Net zo min als bij ons. Allemaal onzin, dat vegen.

SEBASTIAAN: En ik zeg dat je iedere morgen onze stoep veegt. Onze klanten stellen netheid zeer op prijs. Dus *(wijzen, dwingend)* vegen! *(Teun begint wat met veger op en neer te doen)* Teun, veeg die stoep fatsoenlijk. En schiet op, direct komen de eerste klanten en die willen niet door stof lopen.

TEUN: Welk stof? Het stof krijgt nog geen kans om hier neer te vallen of ik moet het al opvegen. *(Sebastiaan wijst stoep)* Ja, ja. Ik veeg al. *(vegen, in zichzelf mopperend)*

SEBASTIAAN *(loopt eindje op plein, kijkt voldaan naar winkel):* Wat een mooie winkel heb ik toch. Prachtig. Jongen, geloof je vader nou, de klanten willen orde en netheid. Staat trouwens ook in het vakblad voor kruideniers.

TEUN *(stopt met vegen):* Ha, vakblad. Laat me niet lachen. Twee kantjes vol geschreven. Met taalfouten nog wel. *(gaat op veger hangen, dromerig)* Nee, dan de dichtkunst. Vondel, Shakespeare. Dat zijn nog eens teksten.

SEBASTIAAN: Laat me niet lachen. Teksten? Noem jij dat teksten? Daar snapt toch niemand iets van. Je moet schrijven zoals je praat, duidelijk, kort en netjes. Dan weet iedereen wat je bedoelt. En niet

een paar regeltjes waar niemand iets van snapt.
TEUN: Niets is er mooier dan de poëzie. (*voordrachtstem*)

De zon aan de einder
gaat van hier naar ginder
zijn straal achterna
zijn warmte komt aldra.
Net als de warmte van jouw gezicht
je boezem, waar ik mijn oog op richt.

SEBASTIAAN (*boos, stap dichterbij Teun*): Snotjongen. Hoe durf je over zoiets te praten. Boezem. Schiet op, ga verder met vegen en als je direct klaar bent heb ik binnen nog genoeg karweitjes te doen. (*loopt deur winkel*) Opschieten en dan naar binnen. (*mopperend naar binnen*) Die snotjongen. Net uit de korte broek en denkt al over alles mee te mogen praten. Maar zo is het mooi.. (*af, op*) En doe je hemd in je broek. We moeten netjes gekleed zijn. (*af. Teun vegen, zuchten*)

NET (*op deur café, slonzig gekleed*): Goedemorgen, Teun.

TEUN (*schrikt*): O Net, had je niet gehoord.

NET: Je was weer eens diep in gedachten?

TEUN: Ja, was bij een gedicht. Zo mooi.

NET: Heb je dat zelf ook geschreven?

TEUN (*verlegen*): Ja. Alleen; het loopt nog niet zoals ik wil.

NET: Draag je het weer voor als het klaar is?

TEUN (*nog meer verlegen*): Och, het stelt niets voor. Weet niet...

NET: Dat andere was anders heel mooi. Vooral zoals jij dat voordraagt. Zo mooi. (*zucht*)

TEUN: Och...

SEBASTIAAN (*op deur winkel*): Dacht ik het niet. Staat hij weer te lanterfant. (*duwt tegen Teun*) Schiet nou toch eens op, jongen. Er is nog meer te doen. Direct komen de klanten.

TEUN (*haastig vegen*): Ja vader. Ben al klaar, vader.

SEBASTIAAN: Mooi, dan kun je binnen de suiker op gaan ruimen. (*tot Net*) Heb jij niets beters te doen dan hem van zijn werk af te houden?

NET: O, ja hoor. Moet een boodschap doen. Dag Teun. Tot straks. (*zwaaiend af tussen winkel*)

TEUN (*zwaait naar Net*): Dag Net, tot straks.

SEBASTIAAN (*kijkt Net na, hoofdschudden*): Zo'n meisje toch. Moet je toch eens zien hoe ze gekleed is.

TEUN: Hoe er iemand uitziet doet toch niet terzake? Het gaat om in het innerlijk, vader.

SEBASTIAAN: Och, jongen, dat modern geklets. Het gaat erom hoe er iemand uit ziet. Je denkt toch niet dat als wij zo gekleed zijn als

hun (*wijst café*) we dan zoveel klanten hadden? Zorg dat je zelf en de winkel er netjes verzorgd uitzien, dat staat ook in dat vakblad. Maar genoeg gepraat, we hebben het druk vandaag. (*zucht*) We moeten alles eens goed herschikken, binnen. Eigenlijk hebben we te weinig ruimte. (*loopt braakliggend terrein*) Ik denk er erg over om dit stuk bij de winkel te trekken. Dan krijgen we meer ruimte. Ook dat willen de klanten.

TEUN: Nog al meer?

SEBASTIAAN: Och, jongen. Het assortiment wordt steeds meer. Er komen steeds meer nieuwe dingen bij. Je moet met je tijd meegaan. Heb eigenlijk toch al veel te lang stil gestaan. (*zucht*) Maar dat komt ook door de dood van je moeder.

TEUN: Maar als je uit wilt breiden hebben we toch personeel nodig?

SEBASTIAAN (*arm om schouders Teun*): Dat komt vanzelf, jongen. Als we dat stuk erbij nemen verandert heel de opzet van de winkel. Dan praat je over zelfbediening.

TEUN: Zelfbediening?

SEBASTIAAN (*knikt*): Ja, de klant pakt dan sommige dingen zelf. Bovendien kunnen we dan meer spullen uitstallen. Is goed voor de klandizie; alles onder een dak. Hadden ze jaren geleden al in de stad. Maar op zo'n klein dorpje is dat niet rendabel. Was niet rendabel. Ik voel dat de tijd er nu rijp voor is. (*dromerig*) Eerst hier een grotere winkel en dan langzaam uitbreiden naar andere dorpen en misschien wel naar de stad. Ja jongen, dan ben je straks directeur van verscheidene winkels. Ik zie het al helemaal voor me. (*trots*) Mijn zoon directeur van veel winkels. De naam staat dan op iedere winkel in ieder dorp en stad. (*zucht*) Och jongen, als je moeder dat nog eens had mogen meemaken.

TEUN: Maar vader, ik wil helemaal niet..

SEBASTIAAN: Je hebt gelijk, jongen. We moeten aan de gang. Kom. (*gaat naar binnen, terug*) En doe je hemd nu eindelijk eens in je broek.

TEUN: Maar.. maar dat bedoelde ik niet te zeggen. Ik wilde alleen maar zeggen dat ik.. (*haalt schouders op*) Och, laat ook maar. (*af winkeldeur, hemd in broek doen*)

FONS (*op deur café, slonzig gekleed, krabbend lucht kijken*): Het wordt weer een mooie dag. De zon staat al heerlijk te schijnen. Dat is mooi voor de dorst en dus mooi voor Fonske. (*wrijft in handen*) Hoewel het de laatste tijd niet meer zo goed gaat. Weet niet waar dat aan ligt. (*roepen naar binnen*) Kee, Kee, kom eens. (*niemand komt, harder*) Kee, Kee. Hè verdomme, dat mens is stokdoof. (*roept in deur*) Kee..!!

KEE (*op, slonzig gekleed, veger in handen*): Ja, ja. Ik hoor je wel. Je hoeft niet zo te schreeuwen. (*kijkt om zich heen*) Is er brand?

FONS: Brand? Nee mens. Kijk eens naar het mooie weer; naar..

KEE: En daar roep je me voor? Het is toch hetzelfde weer als gisteren? (*omdraaien en weg willen lopen*)

FONS (*tegenhouden*): Ho, stop nou toch eens, mens. Luister nu eens even. Ik zeg net..

KEE: Tegen wie?

FONS: Wat?

KEE: Wie was net hier?

FONS: Hier? (*kijkt om zich heen*) Hier was niemand. Wat bedoel je nou weer, mens?

KEE: Je zei: ik zeg net. Nou, tegen wie praatte je dan?

FONS (*ongeduldig*): Had het tegen mezelf. Maar luister...

KEE: Daar moet je mee op letten.

FONS: Waarmee?

KEE: Met dat praten, in jezelf. Daar zit het gesticht vol mee.

FONS: Mens, luister nou toch eens effe. We moeten iets verzinnen dat het beter gaat. De zaken gaan niet goed!

KEE: Ja; en daarom moet je me storen tijdens het vegen? Moet ik nu iets verzinnen of mag het ook straks?

FONS: Het liefst nu, ja. Heb Net om jenever gestuurd. We hebben bijna geen geld. Begrijp me dan toch, mens, straks hebben we geen café meer!

KEE (*haalt schouders op*): Weet ik het. Ik ga weer aan het werk. Zal direct de stoelen wel buiten zetten. Kan ik de vloer eens dweilen. Is alweer een jaartje geleden. (*sjokkend af*)

FONS (*wanhoopsgebaar*): Nou, daar schiet ik dus ook veel mee op. De stoelen buiten zetten. Net alsof ik niets anders te doen heb. Ik.. (*in gedachten*) Maar wacht eens. De stoelen buiten zetten. Misschien is dat nog niet eens zo'n gek idee. (*paar stappen terug, wijzen*) Als ik nu daar eens een tafeltje met wat stoelen neerzet. Dan kunnen de mensen buiten het café iets drinken. Wordt het binnen ook niet zo vuil. En buiten waait het wel weg, of naar de buurman. Die veegt het dan wel weer op. Wat een idee. (*loopt naar binnen, weer buiten*) Maar wacht eens. Misschien moet ik de zaken nog wel groter aanpakken. Waarom trek ik dat braakliggend terrein niet bij het café? Leg er wat stenen neer en zet daar een paar tafels en stoelen neer. (*armen gespreid*) Wat willen de mensen nog meer? Iets drinken terwijl ze buiten zitten en iedereen in de gaten kunnen houden. (*staat naar braakliggend terrein te wijzen*)

JOSKE (*oudere man, lopend met stok*): Goede morgen, Fonske.

(Fons wijzen, paar passen lopen)
 JOSKE *(harder)*: Ik zeg goede morgen, Fons.
 FONNS *(omdraaien)*: Morgen, Joske. Had je niet gehoord.
 JOSKE: Dat merkte ik, ja. Wat sta je te kijken? Ga je opruimen?
 FONNS *(knikt)*: Ja Joske, ik ga het opruimen. Ik heb grootse plannen met dat stukje grond. *(loopt richting café deur)*
 JOSKE *(moeilijk lopend achter Fons aan)*: Ho, stop eens, Fonske, niet zo hard.
 FONNS *(omdraaien)*: Nu niet, Joske. Heb het nu te druk. Moet plannen maken. *(af café deur)*
 JOSKE: Plannen maken? Plannen maken? Wat bedoelt hij? *(loopt terrein, kijken)* Hoezo grote plannen met dit stukje grond? Daar moet ik het mijne van hebben. Ik hou hem in de gaten. *(sukkelt naar bankje, zitten)*
 MARIE *(op tussen winkel en pastorie)*: Kom Dientje, verder lopen. Kom nou, we moeten nog boodschappen doen bij Sebastiaan.
 DIENTJE *(sjokkend lopend)*: Heb.. heb geen zin. Wil.. wil geen boodschappen doen. Wil.. wil thuisblijven.
 MARIE: Je begrijpt toch wel dat je niet alleen thuis kunt blijven met je ziekte.
 DIENTJE: Ik.. ik heb geen ziekte.
 MARIE: O nee? En hoe noem je die toevallen dan altijd? Is dat geen ziekte?
 DIENTJE: Dat.. dat noemen ze.. ze een.. een soort van epilepsie.
 MARIE: Kan niet schelen hoe de heren doctoren het noemen. Ik noem het toevallen en het is veel te gevaarlijk om alleen thuis te blijven. Goede morgen, Joske.
 JOSKE: Morgen, Marie. Morgen, Dientje.
 MARIE: Nou, zeg eens mooi goede morgen tegen Joske.
 DIENTJE: Goede ... goede morgen tegen Joske.
 JOSKE *(hoofdbeweging)*: Hoe is het nu met haar?
 MARIE *(haalt schouders op)*: Nog hetzelfde. Sinds ze die andere medicijnen heeft is er kleine verbetering. Ze krijgt nu niet meer zoveel van die toevallen. Moeten binnenkort weer naar de stad, naar het ziekenhuis.
 DIENTJE: Stad.. stad is mooi. Heel.. heel groot.
 JOSKE: Ja hè? De stad is heel groot.
 DIENTJE: Ben jij.. wel eens naar de .. de stad geweest?
 JOSKE: Eh.. nee maar dat vertellen de mensen, hè.
 MARIE: Kom Dientje, dan gaan we naar de winkel.
 DIENTJE: Wil niet, blijf hier zit.. zitten
 MARIE *(zucht)*: Maar we moeten naar de winkel en daarna nog naar..

JOSKE: Och, laat ze hier maar zitten, dan kun jij op je gemak boodschappen doen. Ik let wel op haar.

MARIE: Nou, als je dat wil doen, heel graag. Ik ben zo terug. *(loopt richting winkel. Sebastiaan op, witte jas aan)* Goede morgen, Sebastiaan. Wat een weertje, hè?

SEBASTIAAN *(knikt)*: Zeg dat wel, Marie. Schitterend weer. Waar is Dientje? *(Marie wijst over schouder)* O, Joske past op haar. Je hebt het er maar druk mee, Marie.

MARIE *(zucht)*: Ja, het is echt een zorgenkindje. En ik sta overal alleen voor. Dat valt niet altijd mee.

SEBASTIAAN *(zucht)*: Ik weet het, Marie, ik weet het. Ben ook al een aantal jaren weduwnaar, zoals je weet.

MARIE: Of ik dat weet, Sebastiaan. *(dichter bij Sebastiaan)* Of mag ik Bas zeggen?

SEBASTIAAN *(pas terug, ongemakkelijk)*: Eh.. natuurlijk Marie.

MARIE: Mooi, we zijn toch eigenlijk eh.. hoe zal ik het zeggen... een soort van lotgenoten. Ja, dat is het juiste woord. *(dichter bij)* Mist Teun geen moeder?

SEBASTIAAN: *(stap terug)* Nou, eh.. Teun is onderhand in een leeftijd dat hij.. dat hij..

MARIE: Ik weet het dat hij een moeder nodig heeft wil je natuurlijk zeggen...Bas.

SEBASTIAAN: Een moeder? *(ongemakkelijk)* Teun; een moeder? Nou, dat is..... eh niet wat ik wilde, eigenlijk.

TEUN *(gehaast op)*: Vader, kom vlug! Er iets gevallen in het magazijn. *(haastig af)*

SEBASTIAAN: Je hoort het; moet naar het magazijn, Marie. *(gehaast af)*

MARIE: Nou weet ik het nog niet. Kom er zo nooit achter. *(af winkel)*

NET *(op "winkelstraat", paar kruiken jenever, stilstaan bij Joske)* Goedemorgen, Joske.

JOSKE: Ha Netje. Alles goed, meisje?

NET: O, ja hoor. Help mijn vader een beetje.

JOSKE: Ik zie het. Maar vertel eens, Netje, je hebt toch wel de goede jenever gekocht, hè?

NET *(knikt)*: Die we altijd hebben, ja.

JOSKE: Je weet zeker dat het dezelfde is?

NET: O ja hoor, het zijn dezelfde kruiken.

JOSKE: O, ik hoor het al. Je hebt wel dezelfde kruiken gekocht maar je weet niet of dezelfde jenever er inzit.

NET: Hè? Wat bedoel je? *(kruiken omhoog)* Deze kruiken hebben we toch altijd. Dat weet jij toch ook?

JOSKE: Ja, die kruiken zijn 't zelfde, maar is het ook dezelfde jenever?

NET: Ik neem aan van wel, ja.

JOSKE (*schudt hoofd*): Moet nog veel leren. Kom eens naast me zitten. (*klopt op bank naast zich. Net andere kant zitten*) Kijk, dat zijn dezelfde kruiken, klopt, hè? (*Net knikt*)

DIENTJE: Mijn ... mijn moeder heeft thuis ook zo'n kruik.

JOSKE: Dat is heel fijn voor je moeder, Dientje. Maar omdat het dezelfde kruik is wil nog niet zeggen dat er ook dezelfde jenever inzit.

NET: Niet? In dezelfde kruik?

DIENTJE: Mijn.. mijn moeder drinkt oude jenever.

JOSKE: Heel fijn voor je moeder, Dientje, maar.. Nou, dat bedoel ik. Ik drink altijd jonge jenever maar Dientje zegt dat in diezelfde kruiken oude jenever zit.

NET: Is het echt waar, Dientje?

DIENTJE (*knikt*): Ja.. ja hoor, want die.. die kruik hebben we al heel lang. Die.. die is al (*overdreven*) heel oud.

NET: O, je bedoelt dat je moeder die fles allang heeft?

DIENTJE (*knikt*): Heel.. heel lang. Die.. die hebben we ge.. gekregen (*wegwerpgebaar*) Ach, laat .. laat ook maar.

JOSKE: Maar er kan evengoed iets anders inzitten. (*wil kruik pakken*) Zal ik eens proeven?

NET (*staan*): Je zou wel willen, hè? Je kunt bij ons in de zaak komen drinken, als je maar betaalt. (*Kee op café deur, sjouwend met stoelen*)

FONS (*in café*): Schiet nou eens op, mens. Heb ook nog iets in m'n handen.

JOSKE: Wat gaan die nou doen?

NET: Weet ik het? Ze zullen toch niet gaan schoonmaken? Dan moet ik wegwezen.

KEE: Waar moet ik die stoelen zetten, Fons?

FONS (*op, sjouwend met tafeltje*): Zet het maar daar neer (*voor pui*), hier naast de deur. (*zet tafeltje neer, druk aanwijzingen geven*) Zet die stoelen daar maar neer en ga dan die twee andere halen. (*Kee stoelen neer, in deur café*) O ja, en breng ook een zeiltje mee voor op het tafeltje. Staat mooier. (*Kee af*) Kee! Kee!

KEE (*op*): Is er?

FONS: Breng ook een vaasje mee. Kan Net direct wat bloemen plukken. Staat gezelliger.

KEE: Je gaat wel de bloemetje buiten zetten, hè? (*af*)

FONS: Kee! Kee!

KEE (*op*): Wat nu weer?

FONS: Breng gelijk ook een paar borrels mee.

KEE: Borrels meebrengen? Waarvoor? Er is nog niemand.

FONS: Je snapt ook niets, hè, mens. Dan lijkt het alsof er al mensen zijn geweest, dat we het druk hebben. Dat trekt andere mensen aan. *(Kee haalt schouders op, af)* Kee! Kee!

KEE *(op, boos)*: Wat moet je nou weer? Kan de spullen nog niet eens halen.

FONS: Mens, zeur niet. Breng maar drie stoelen mee. Er kunnen wel vijf stoelen om deze tafel. Hoe meer mensen hoe meer vreugde. En schiet nou op, mens. We hebben niet de hele dag de tijd. *(Kee schudt hoofd af)*

JOSKE: Daar moet ik het mijne van hebben. *(moeizaam op, sukkelend naar Fons)*

NET *(bij Fons)*: Pap, ik heb de jenever hoor. Maar hij zei wel dat je onderhand eens moest betalen.

FONS: Mooi. Breng ze maar gauw naar binnen. En van dat betalen regel ik wel.

NET *(aanstalten maken naar binnen)*: Waarom zet je die stoelen en tafel buiten, pap?

JOSKE: Fonske, ga je schoonmaken?

FONS *(schudt hoofd)*: Nee, nee. Dat is niet nodig. Nee, het is iets nieuws. We hebben voortaan een terras.

NET: Een terras?

FONS *(knikt)*: Ja, je moeder brengt direct de rest van de spullen.. *(kijkt)* Waar blijft ze nou? *(hard)* Kee! Kee! Dat mens blijft altijd zolang weg, hè.

KEE *(op sjouwend met stoelen)*: Wat nu weer?

FONS: Waar bleef je nou? Direct komen de klanten en die kunnen nog niet eens zitten. *(pakt stoelen, zet om tafeltje)* Zo, dat is al iets. Kee, ga nu de andere spullen maar halen.

KEE: Doe jij ook nog iets?

FONS: Ik iets doen? Ik iets doen? Ik zet hier buiten orde op zaken. Schiet nou op, mens, ga dat zeiltje en die andere dingen halen. En jij Net, ga die kruiken binnen zetten en ga bloemen plukken.

NET: Bloemen plukken? Waarvoor?

FONS: Dat legt je moeder wel uit. Schiet nou op. *(druk wuiven dat ze gaan. Beiden af)*

JOSKE: Wat is nou de bedoeling, Fonske?

FONS: Kijk Joske, je moet met je tijd meegaan. Daarom heb ik voortaan een terras met bediening.

JOSKE: Terras met bediening? Hier?

FONS: Jawel, hier. Goed hè?

JOSKE (*knikt*): Jawel; en blijft de prijs van een borreltje hetzelfde of is dat buiten duurder?

FONS: Allemaal een eenheidsprijs. En weet je.... (*vertrouwelijk naar Joske*) Misschien betrek ik dat (*wijst braakliggend terrein*) er ook wel bij. Krijg ik nog een groter terras.

JOSKE: Nou Fonske, je bent heel wat van plan. (*stoel zitten*) Mag ik dan je eerste klant zijn?

FONS (*hand op schouder*): Als ik iemand als eerste klant wil ben jij het wel. Ik hoef niet te vragen wat je wilt drinken.

JOSKE (*schudt hoofd*): Nee hoor. Iets uit die kruiken die jullie Net heeft gehaald.

FONS: Joske, ik zorg ervoor. Kee! Kee!

NET (*op*): Moeder komt eraan. Ik ga bloemen plukken. (*loopt naar Dientje praat met haar, beiden hand in hand af*)

FONS (*trots*): Ja Joske, de tijden veranderen; je moet met je tijd meegaan. Hè, waar blijft Kee nou toch. Kee! Kee!

KEE (*op met spullen, zeker borrels*): Ik ben er al, man. Gil toch niet zo. (*zet op tafel*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto